

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud Praha-západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. října 2016 v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Ryšánkové a přísedících Ing. Martina Vacha a Jaroslava Pecla **t a k t o**:

Obžalovaný

F [REDACTED] **F** [REDACTED]

nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]

je v i n e n, ž e

dne 01.06.2015, kolem 01:45 hodin, [REDACTED] po předchozím požívání alkoholických nápojů, v době, kdy doprovázel poškozenou J [REDACTED] P [REDACTED] z restauračního zařízení do místa jejího bydliště, tuto násilím donutil k pohlavnímu styku tím, že ji nejprve při chůzi v prostoru křižovatky ulic [REDACTED] [REDACTED] náhle silou strhl za kapuci její mikiny a jednu ruku k levé straně vozovky směrem na [REDACTED], až ji povalil na zem do travního porostu již vlevo mimo vozovku, zde ji přetočil na záda, rukama jí stáhl pod kolena kalhoty a kalhotky, čemuž se poškozená bránila tím, že jej odstrkovala, načež využil své fyzické převahy, její odpor překonal, nalehl na ni a snažil se jí více roztáhnout nohy, kdy se následně pokoušel na poškozené vykonat soulož tím způsobem, že se jí snažil zasunout penis do pochvy, což se mu zprvu z důvodu nedostatečné erekce nedařilo, proto se jí snažil do pochvy proniknout rukou takovým způsobem, že jí způsoboval bolest, a když se ho poškozená snažila intenzivně odstrkovat a vyzývala jej, aby svého jednání zanechal, na chvíli tak učinil, avšak ve svém jednání pokračoval a již ztopořeným penisem vnikl do její pochvy a po dobu asi 4 minut na ní vykonával soulož, přičemž poškozenou nutil, aby mu svou rukou pomáhala při dalších pokusech o zasunutí penisu do pochvy, což z obavy krátce činila a když se mu opět podařilo vniknout penisem do pochvy, snažila se ho od sebe odstrčit, přičemž jejího odporu nedbal, byl lhostejný i k tomu, že jí působí bolest a takto po dobu asi 3 minut na ní vykonával soulož a poté svého jednání zanechal, čehož poškozená využila, obžalovanému vynadala, oblékla se a z místa odešla,

t e d y

jiného násilím nebo pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku, spáchal takový čin souloží a jiným pohlavním stykem, provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

č í m ž s p á c h a l

zvlášt' závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 84 tr. zákoníku, se mu výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let, za současného vyslovení dohledu.**

Podle § 48 odst. 4 písm. e) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřené omezení spočívající v zákazu styku s J [redacted] P [redacted], nar. [redacted]**

O d ů v o d n ě n í:

Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je blíže specifikován ve výrokové části tohoto rozsudku. Po vyhodnocení všech důkazů, a to jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, se zřetelem na ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, za situace, kdy soud zároveň shromáždil dostatek podkladů pro své rozhodnutí, tedy dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného a z citovaných důkazů má za prokázané, že jmenovaný se dopustil trestné činnosti uvedené v podané obžalobě způsobem, který je tam popsán. Vycházel přitom z vyjádření samotného obžalovaného a poškozené, dále z výpovědi svědků V [redacted], B [redacted] O. P [redacted], T. P [redacted] J [redacted] a Š [redacted] a dále vyjádření znalců z oboru psychiatrie a psychologie a konečně z důkazů listinného charakteru.

Obžalovaný F [redacted] F [redacted] svou vinu od počátku popíral, pouze připustil, že mezi ním a poškozenou došlo inkriminovaného dne cestou k jejímu bydlišti k intimnostem, které spočívaly v objímání a líbání, k souloži ovšem nedošlo.

Dále uvedl, že předmětného večera vypil asi 11 piv, stejně jako poškozená byl opilý. Z restaurace odcházeli po zavírací době jako poslední, večer tam s nimi trávil svědek V [redacted]. Trestní oznámení poškozené se nedovede vysvětlit, zřejmě ji naštvalo, že jí nepůjčil peníze.

Obžalovaného však spolehlivě usvědčuje především výpověď samotné **poškozené, svědkyně J [redacted] P [redacted]**, která od počátku poměrně konzistentně a podrobně líčila chování obžalovaného, kdy připustila, že v průběhu večera vypila cca 5 piv, cítila se opilá. Když po uzavření restaurace tuto opouštěli, obžalovaný jí nabídl doprovod. Chytil jí za ruku, což jí nevadilo, ale když byli na rozcestí zhruba 200 m od jejího bydliště, náhle ji strhl vlevo od silnice, povalil ji na bok a následně na záda. Zalehl ji, snažila se ho odtlačit, ale neměla na to sílu, navíc byla opilá. Obžalovaný jí stáhl kalhoty a kalhotky a snažil se proniknout do ní pohlavním údem, když se mu to nedařilo, vnikl do ní prsty a dlaní, chtěl, aby mu pomáhala. Bolelo ji to, ale o pomoc nekřičela, obžalovanému nadávala a pak rezignovala, v momentě, kdy se z ní svalil, se oblékla a utekla. V rozrušení si spletla cestu, začala panikařit, schovala se v poli a zavolala policii. Policejní hlídka ji pak objevila na kraji nedalekého pole, kdy poškozená byla značně rozrušená, proto policisté kontaktovali její přítelkyni, svědkyni B [redacted] prostřednictvím které jí kladli dotazy.

Za situace, kdy proti sobě stojí zásadně odlišné výpovědi obou aktérů, přičemž ostatní důkazy jsou toliko nepřímé, a s ohledem na charakter trestné činnosti, pro kterou je obžalovaný trestně stíhán, se proto soud zvláště zaměřil na hodnocení osoby poškozené, přičemž za tímto účelem byl na její osobu (ostatně stejně jako na osobu obžalovaného), zpracován znalecký posudek, a to v řízení přípravném a opakovaně v rámci řízení před soudem poté, co původně byli oba původně vyšetřeni stejnou dvojicí znalců, což mohlo vzbudit určité pochybnosti o jejich neutralitě a v tomto směru nelze vyloučit jisté ovlivnění jejich závěrů, avšak neshledal, že její výpověď je nepravdivá.

K osobě poškozené tak bylo **znaleckým zkoumáním psychiatrickým a psychologickým** zjištěno, že se jedná o ženu nejméně průměrně inteligentní, introvertní osobnost s rysy negativismu a zvýšené impulzivity s vyšším depresivním potenciálem. Netrpí duševní poruchou chorobného a trvalého charakteru, je postižena pouze trvalou a léčebně neovlivnitelnou vadou osobnosti, tzv. smíšenou poruchou osobnosti, která se projevuje různými nepříznivými povahovým vlastnostmi (v jejichž důsledku, mimo jiné, zneužívá alkohol), které ztěžují její adaptaci na standardní psychosociální stresory. Poškozená jeví známky interpersonální závislosti, nejistoty a z výšené nedůvěry, opatrnosti a podezřívavosti, ale zpravidla dokáže dobře regulovat své chování. Jakkoliv vzhledem k její osobnosti může být její vnímání mírně zkresleno emocemi, je schopna události správně vnímat, v paměti udržet a vybavit si je. Obecná věrohodnost se jeví mírně snížena právě vlivem osobnostní struktury. V předmětné době byla ve stavu prosté opilosti lehkého až středně těžkého stupně.

Úvodem je pak třeba poukázat na skutečnost, že již **lékařská zpráva o gynekologickém vyšetření** se přiklonila k závěru, že k pohlavnímu styku došlo (ač se obhajoba dovolávala opaku), čemuž nasvědčuje odebraný bělavý sekret u pochvy i z pochvy poškozené, přičemž tyto stěry byly spolu s dalšími stopami, včetně ošacení poškozené, podrobeny **kriminalistické biologické expertíze**, kdy v materiálu nalezeném na vnitřní straně rozkroku kalhotek poškozené byla provedeným zkoumáním zjištěna pozitivní reakce orientační zkoušky na přítomnost kyselých fosfatáz a následně provedenou orientační zkouškou na průkaz mužského prostatického antigenu PSA30 přítomného ve spermatu, byla rovněž zjištěna pozitivní reakce. Obdobný výsledek pak byl zjištěn i zkoumáním stěru ze zadní poševní klenby poškozené. Poškozená měla navíc na intimních partiích nalepenou trávu, což již samo o sobě nekoresponduje s tím, že podle obžalovaného se pouze mazlili a líbali.

Nelze také přehlédnout, v jakém stavu se nacházela (viz. **úřední záznamy**), když ji objevila policejní hlídka, kdy byla natolik rozrušená, že nebyla schopna s policisty komunikovat, což potvrdila také výpověď **svědkyně I. B.**, kamarádky poškozené, o jejíž věrohodnosti soud neměl důvod jakkoliv pochybovat, neboť se jedná o osobu, která k obžalovanému nemá žádný vztah a na výsledku trestního řízení osobní zájem. Uvedená svědkyně tak potvrdila, že poškozená byla rozrušená, rozcuchaná, byl z ní cítit alkohol, ale připadala jí orientovaná, nechtěla příliš komunikovat, následně uvedla, že ji znásilnil bratr paní H., přičemž svědkyně nevěděla, o koho se jedná.

Současně je patrné, že poškozená jednala velmi spontánně, prakticky ihned volala policii a jeví se nelogické, pokud by se dobrovolně bezdůvodně vystavila jistě ne zcela příjemným situacím spojeným s odborným vyšetřením, resp. odběrem biologických stop, stejně jako následnému podrobnému zkoumání vlastní věrohodnosti, navíc při uvážení, že uvedená situace může mít vliv na její pověst v místě bydliště, kde se již dříve, též pod vlivem alkoholu, dopustila závadového chování. Naproti tomu je nápadné, že obžalovaný odjel velmi náhle a bez jakéhokoliv rozloučení se sestrou z jejího bydliště nejbližším spojem na Prahu, což soud, na rozdíl od obhajoby, nevnímal jako zcela standardní chování (viz. **úřední záznam**).

Každopádně však výpověď poškozené nestojí osamoceně, a není ani důvod ji z hlediska konkrétního jakkoliv zpochybňovat, zejména tím, že původní znalec ve výpovědi poškozené konstatoval absenci detailů ve vztahu k projednávané věci. Jednak je totiž třeba uvážit časový odstup od projednávané věci, ale především neochotu poškozené o události vůbec komunikovat (jmenovaná, ač výslovně souhlasila s výsledkem za přítomnosti obžalovaného, před soudem plakala, třásla se, a znalec Vymětal zdůraznil přechodné trauma u poškozené i delší dobu trvající navazování důvěry), stejně jako logickou snahu na událost zapomenout (dle tohoto znalce trpěla bezprostředně po události známky přechodné duševní poruchy chorobného charakteru, s to akutní stresovou reakcí), navíc v tomto smyslu není úkolem znalce hodnotit provedené důkazy a otázku věrohodnosti a pravdivosti výpovědi poškozené, byť při uvážení závěrů znaleckých posudků (posledně citovaný znalec, pokud jde o věrohodnost specifickou, navíc uvedl, že poškozená nejevila známky rozšiřování výpovědi, nadsazování či dramatizace, vypovídala bez latencí, s přiléhavými emocemi a její výpověď před znalcem byla z psychologického hlediska ve shodě s výpověďmi dřívějšími, znalec nezaznamenal rozpory či zvláštnosti psychologického charakteru), musel zhodnotit sám soud. Zároveň je třeba připomenout, že poškozená vypovídala v podstatných okolnostech shodně v průběhu celého trestního řízení, a nebylo ani zjištěno, že by u ní konzumace alkoholu v předmětný večer vedla k narušení její schopnosti správně vnímat a reprodukovat prožitou událost, či by snad měla zájem obžalovaného, ať už z finančních či jiných důvodů, jakkoliv poškodit, jak to namítala obhajoba.

Stejně tak není možné přecenit prvním znaleckým posudkem zmíněný odpor poškozené k mužům. Jednak je třeba předeslat, že se nejedná o zásadní okolnost, která by měla vliv na posouzení projednávané události, a dále je třeba poukázat na to, že i druhé znalecké zkoumání potvrdilo toliko odpor poškozené vůči mužům, který lze projekovat do roviny sexuální, nikoliv obecného odporu k mužům. Především ovšem oba znalci ve shodě uvedli, že samotné návštěvy restauračních zařízení nejsou ničím „nenormálním“, znalec Vymětal doslova uvedl, že zde není premisa navazování vztahů sexuálních, naopak se může jednat o určitý ventil osamělosti poškozené. K jejímu vztahu k opačnému pohlaví se ostatně vyjádřili i **svědci T [REDAKCE] P [REDAKCE], O [REDAKCE] P [REDAKCE], M [REDAKCE] V [REDAKCE], V [REDAKCE] Š [REDAKCE] a J [REDAKCE] J [REDAKCE]** z jejichž výpovědí, zejména z výpovědí obou jejich bývalých druhů, je evidentní, že poškozená, zřejmě v důsledku špatné předchozí zkušenosti z manželství, měla problém navázat harmonický intimní vztah, dle svědka J [REDAKCE] toho nebyla schopna vůbec. Zde je třeba doplnit, že pokud obhajoba namítala blízký vztah obou svědků P [REDAKCE] k poškozené, jakkoliv se jedná [REDAKCE] soud nezjistil, že by měli tendenci svědčit nedůvodně proti obžalovanému, ostatně jejich svědectví nebyla pro posouzení věci stěžejní.

Každopádně přístup poškozené k mužům, pokud v jejich společnosti trávila čas v restauračním zařízení, byť při zohlednění faktu, že se snad do určité míry i dobrovolně vystavovala rizikovějšímu prostředí a vlivu alkoholu, nemá podstatný vliv na posouzení jednání obžalovaného, a pokud jmenovaný založil svou obhajobu v podstatě na tom, že se snažil zpochybnit věrohodnost poškozené tím, že se jedná o osobu „lehčích mravů“, případně osobu, která měla v minulosti problém se zákonem, tato neměla šanci na úspěch, neboť jednak trestní minulost poškozené v daném kontextu nikterak nedevaluje věrohodnost její výpovědi a obžalovaný se skutečně stěžím může dovolávat přístupu poškozené k sexu, neboť ten, ať by byl jakýkoliv, byl nebyl s to ho vyvinít, pakliže mu zcela jasně dala najevo svůj nesouhlas, a obžalovaný ji, v úmyslu dosáhnout vlastního sexuálního uspokojení souloží, t. j. spojením pohlavních orgánů, i vniknutím rukou, k tomu přesto donutil tak, že ji strhl stranou ze směru chůze a odtáhl mimo cestu, strhl ji k zemi, zde ji přetočil na záda, stáhl jí oblečení, přestože se tomu bránila, přičemž využil svou fyzickou převahu, opilost poškozené a zjevně i moment překvapení, aby její odpor překonal, kdy, zřejmě s ohledem na marné pokusy o své uspokojení, od takového jednání nakonec sám upustil.

Přitom neměl nejmenší důvod si myslet, že poškozená, pokud rezignovala na marné kladení odporu a jeho jednání se podvolila v naději, že nepříjemnou situaci bude mít rychle za sebou, tím snad vyjadřuje svůj souhlas s jeho chováním.

Soud v tomto směru uvěřil poškozené, jejíž verze lépe odpovídá reálnému průběhu skutkového děje, zatímco obhajobu obžalovaného považoval za vyvrácenou, přičemž do uvedeného rámce zcela zapadá i hodnocení osoby obžalovaného, k níž bylo **znaleckým zkoumáním** zjištěno, že jmenovaný disponuje průměrnou inteligencí, jeho osobnost charakterizuje snaha prezentovat se prosociálně, kladně. Projevuje kladné sebehodnocení, realističnost, základní optimistické ladění, avšak je u něj zřejmá nejistota, nevyzrálost, stažení reality k vlastním já.

Jeho osobnost hodnotili znalci jako dissociální, nezdrženlivou, bez duševní choroby, jeho obecná věrohodnost je slabá, a je snížena vlivem osobnostních rysů, neboť tyto ho disponují ke zkreslování vnímání skutečnosti a k její interpretaci ve smyslu získání osobního prospěchu. Dále u něj znalec našel silnou emoční a pudovou vazbu na druhé pohlaví, slabší sebeovládání a odtlumenou sexualitu. Uvedené charakteristiky ho pak disponují k násilí včetně sexuálního jak za střízliva, tak především pod vlivem alkoholu, přičemž v zájmové době se obžalovaný nacházel ve stavu středního až těžšího stupně prosté opilosti, jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly sníženy pouze vlivem vypitého alkoholu.

Po **subjektivní stránce** byl tedy obžalovaný po celou dobu veden přímým úmyslem ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděl, co činí a chtěl takto jednat, aby uspokojil svůj sexuální pud, věděl také, že poškozená s tímto nesouhlasí protože mu kladla odpor, nadávala mu, a bezpochyby také věděl, že je výhradně na poškozené, jak bude rozhodovat o svém sexuálním životě a svým jednáním tak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty **zvláště závažného zločinu znásilnění ve smyslu ustanovení § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku.**

Za pohlavní styk se souloží srovnatelný je pak třeba považovat i takovou sexuální praktiku, která přinejmenším jednostranně má vzbudit nějakým svým atributem takový dojem, a za kterou lze považovat i podstatné objemové naplnění pochvy ženy cizím předmětem nebo výraznější použití jiné části těla, např. ruky, kdy v dané věci nepochybně šlo o tento jiný způsob srovnatelný se souloží.

Společenskou škodlivost jeho jednání přitom do určité míry zvyšuje fakt, že poškozenou znal delší dobu a tato k němu oprávněně mohla chovat určitou důvěru.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** ukládaného za prokázanou trestnou činnost vycházel soud z ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku, kdy zohlednil povahu a závažnost činu pro společnost, osobní, rodinné, majetkové i jiné poměry obžalovaného, přihlédl k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy i k jeho chování po činu a též se zabýval okolnostmi polehčujícími a přitěžujícími dle ustanovení § 41 tr. zákoníku a ustanovení § 42 tr. zákoníku.

Obžalovanému tedy přitěžuje jeho trestní minulost, kdy v **opisu rejstříku trestů** má 19 záznamů, polehčuje mu naopak, že dle **zpráv z místa bydliště** zde nebyl projednáván pro přestupek.

Po důkladném uvážení všech výše uvedených skutečností proto soud obžalovanému uložil **trest odnětí svobody ve výměře tří let**, jehož výkon mu byl v souladu s ustanovením § 81 odst. 1 tr. zákoníku a ustanovením § 82 odst. 1 tr. zákoníku, **podmínečně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let za současného vyslovení dohledu** dle ustanovení § 84 tr. zákoníku. Uvedený trest pak byl doplněn ještě **přiměřeným omezením spočívajícím v zákazu kontaktu s poškozenou**, které se jeví i jako vhodná prevence její další traumatizace.

Při celkovém zohlednění okolností a závažnosti daného případu, za situace, kdy jednání obžalovaného nijak nevybočuje z typologie obdobných trestných jednání, volil soud již přísnější postih, přesto však zohlednil skutečnost, že poslední trest jmenovaný vykonal před více než 10-ti lety, navíc se v jeho případě jedná o určitý exces, pokud je o typ trestné činnosti, když jmenovaný byl původně trestán předně pro trestnou činnost majetkového charakteru.

Proto uzavřel, že na obžalovaného je možno působit ještě trestem nespojeným s přímým odnětím svobody, kdy jeho účelem je zejména snaha po nápravě obžalovaného tak, aby se do budoucna vyvaroval protiprávního chování, zároveň takový trest odpovídá i principu generální prevence, kdy je nutno dát případným dalším pachatelům obdobné trestné činnosti jasně najevo, že takové jednání musí být důsledně postihováno. Soud se přitom neztotožnil s navrhovaným nepodmíněným trestem ze strany obžaloby, kdy na osobu obžalovaného nelze pohlížet paušálně pouze z pozice předešlých odsouzení, ale je též třeba zohlednit, že jmenovaný v poslední době prokázal, že je schopen vést i řádný život. Stanovenou zkušební dobu soud zároveň považuje za přiměřeně dlouhou, aby během ní obžalovaný dostal šanci prokázat, že je toho schopen opětovně a že se nedopustí žádného protiprávního jednání, kterým by nepochybně dal podnět k přeměně uloženého trestu na trest nepodmíněný, čímž zároveň přesvědčí o tom, že šlo o náhlé vybočení z takových mezí, které se již nebude opakovat.

Pokud byl trest ukládán jako podmíněný, soud konečně přihlédl i k tomu, že, s ohledem na jeho věk a trestní minulost, není možno přecenit represivní účel trestu, jeho opětovný pobyt ve výkonu trestu odnětí svobody by měl spíše opačný efekt, kdy dlouhodobý kontakt s kriminálně zavadovými osobami by jen podpořil jeho špatné návyky, namísto aby upevnil a rozvinul pozitivní stránky jeho osobnosti. Ze všech těchto důvodů se soud rozhodl dát obžalovanému šanci v podobě dobrodiní podmíněného odsouzení, a pokud má obžalovaný nadále obstát v běžné společnosti, je spíše podstatné, aby si sám uvědomil hranice, které jsou nepřekročitelné. Z uvedených důvodů byl nad obžalovaným též vysloven dohled, jehož cílem je podpora a vedení jmenovaného k takovému znovuzařazení do společnosti.

Ze shora uvedených důvodů tedy soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, kdy uložený trest je možné, podle názoru soudu, považovat z hlediska naplnění jeho výchovného účelu za odpovídající vzhledem k osobě obžalovaného, okolnostem spáchané trestné činnosti a její škodlivosti pro společnost.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu Praha-západ), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudkem napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu Praha-západ rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Praze dne 19. října 2016

Mgr. Anna Ryšánková, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Vojtěchovská